

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3092/2024
27.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Влаховић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Мрежа Мост“ Београд чији је пуномоћник Ивана Константиновић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1564/22 од 30.09.2022. године, у седници већа одржаној 27.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1564/22 од 30.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1564/22 од 30.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 272/16 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова за долазак на рад и одлазак са рада за период од јануара 2016. године до априла 2017. године исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом, како је одређено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду трошкова за долазак на рад и одлазак са рада за период од јануара 2016. године до маја 2017. године преко досуђених новчаних износа из става првог изреке, а до тражених новчаних износа ближе наведених у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1564/22 од 30.09.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за делимично одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Побижана одлука не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 05.04.2016. године о праву на накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла које имају сви запослени, ако послодавац није утврдио општим актом услове и критеријуме за превоз запослених од места становања до посла, осим ако би по разумној оцени такав захтев био очигледно неоснован, а у чињеничној ситуацији да је тужилац у данима када је радио, боравио у месту рада (Звечану), те да у тим данима није имао трошкове превоза за долазак и одлазак са рада на релацији Звечан-Ниш. Указивање тужиоца на постојање другачијих одлука не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 11.03.2016. године, а вредност предмета спора је 144.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази напред прописани имовински цензус, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић